

“ก๊ง”

ผันไกลถึงอนาคต
เป็นที่พึ่งของครอบครัว

ไพศาล บุญสม (ก๊ง)

เยาวชน ต.ก้นตวจระมวล จ.สุรินทร์

“ก๊ง” ผันไกล

อนาคตเป็นที่พึงของครอบครัว

หลังจาก “ไพศาล บุญสม (ก๊ง)” อายุ 25 ปี เยาวชนตำบลกันตวจระมวล อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ เข้าร่วมโครงการ”เลี้ยงปลา หมู 3 ตำบลกันตวจระมวล” ได้ไปเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองทั้งภายใน(จิตใจ) และภายนอก (ทักษะ ความรู้) จากค่ายพัฒนาศักยภาพและสร้างเครือข่ายเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษา 25 อปท. จังหวัดสุรินทร์ (ภายใต้การดำเนินโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น 4 ภาค) สนับสนุนโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น , กสศ. , สถาบันยุวโพธิชน , สกสว. , ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) และมูลนิธิสยามกัมมาจล เมื่อวันที่ 1 - 22 ตุลาคม 2562 ณ หน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำห้วยสามสบ ต.ศรีสะเกษ อ.นาน้อย จ.น่าน เสรีจเรียบร้อยแล้ว ได้มาร่วมสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากค่าย เพื่อเป็นประโยชน์แก่เยาวชนพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

อะไรที่ทำให้ตัดสินใจมาที่นี่

“คือผมอยากเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อจะได้เอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ก่อนมาก็ไม่ได้คิดอะไรครับ เป็นห่วงทางบ้านมากกว่าครับ ห่วงนา ห่วงเลี้ยงควายที่บ้านครับ ผมอยู่กับพ่อและแม่ รวม 3 คน ตอนเช้าก็ไปช่วยพ่อตัดหญ้า แม่ก็เลี้ยงควายอยู่บ้าน ช่วยกันดูแล เป็นชีวิตประจำวันทุกวัน ผมมาที่นี่ก็ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร เขาก็อยู่กับ 2 คน อาชีพของผมนอกจากงานที่บ้าน ผมก็รับจ้างเขาไปทั่วครับ ใครจ้างอะไรผมก็ไปครับ”

พอเจอกับกิจกรรมภายในค่ายนี้ รู้สึกอย่างไรบ้าง

“ก็โอเคครับ ก็มีแย่งบ้างครับ ทำตัวเองครับ บางทีก็เบียดตัวเองครับ บอกไม่ถูก บางทีก็แข็ง ๆ เบื่อ ๆ แต่ก็ดีที่ได้ช่วยคนในสังคมที่ดีไปอีกแบบหนึ่งครับ

21 วันที่ได้มาเรียนรู้ชอบกิจกรรมไหนมากที่สุด

“ผมชอบกิจกรรมลงชุมชนครับ เพราะได้ช่วยชาวบ้าน บางคนเขาลำบากกว่าเราเยอะเลย ที่แรกผมคิดว่าผมลำบากแล้วนะ แต่มีคนลำบากกว่าผมเยอะเลย สิ่งที่ผมได้จากการลงชุมชนคือได้เห็นว่าคุณสมบัติที่เราไปมันเป็นแบบไหนอย่างไร เขาอยู่กับอย่างไร

กิจกรรมที่ไม่ชอบ

“กิจกรรมนอนในป่า (กิจกรรมนิเวศวิทยา) ผมไม่ค่อยชอบป่า มันคัน มันน่าเบื่อ ไม่ชอบป่าครับ พอเขาบอกให้ไปก็ต้องไป เพราะคนอื่นเขาไปกันหมดแล้วเราจะอยู่คนเดียวหรือ เราอยู่คนเดียวไม่ได้ ก็ต้องไป ในใจก็ทำใจ เผอิญหน้ากับมัน ก็ต้องไป พอไปแล้วก็รู้สึกแยกว่าเดิมอีก ไม่โอเคเลย รู้สึกว่าไม่ชอบครับ แต่ที่เราเข้าไปอยู่เลย 1 วันเต็มๆ มันก็แปลกๆ อย่างไม่รู้ ตอนกลางคืนผมก็นอนครับ ตอนกลางคืนผมก็ไม่ได้ไปไหน กินอนดินอยู่อย่างนั้น อยู่จนเช้า ถึงจะโวยวายไปก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรขึ้นมา **ที่ไม่ชอบป่าเพราะรู้สึกว่ามันวังเวง ยังไงไม่รู้ ใจมันหวิว ๆ จริงๆ แล้วกลัวใจตัวเองละมั้ง ตอนเช้าผมตื่นมาก็รู้สึกว่าอยากจะลงมา** อ้อโฮ ผมรู้สึกเหมือนจะไม่สบายเลย คือมันไม่ใช่แนวเราที่จะอยู่ในป่า”

ความฝันในอนาคต

“ในอนาคตผมก็อยากทำน่านี้อย่างไร มันก็ไม่ได้เสียหายอะไร ทำนาก็ทำกับตาไปเรื่อยๆ ทำคนเดียวก็ทำได้ อนาคตอยากให้มีความสุขใจ จะตั้งใจทำงานเป็นที่พึ่งของครอบครัวได้ สามารถควบคุมใจตัวเอง ความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น”

สัญญากับตนเองว่าจะต้องทำ **10** อย่างนี้ให้ได้ภายใน **3** เดือน

เที่ยวข้าว

หางานดี ๆ ทำ

ตากข้าว

ทำงาน

ขายข้าว

หาซื้อเช่าพระเครื่อง

หาความสุขใส่ตัว

เที่ยวพักผ่อน

พักผ่อน

อยู่บ้านดูแล วัว ควาย

###